

การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

FINANCIAL PLANNING OF WORKING PEOPLE IN BANGKOK

สุพิชฌาย์ ใจกันทา

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Supitcha Jaikunta

E-mail: praemai_mui@hotmail.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 15-59 ปี จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมต่างกัน และประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมไม่ต่างกัน

คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงิน; ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

The objectives of this study were (1) To study the financial planning of working people in Bangkok. (2) To study the financial planning of working people in Bangkok classified by personal factors.

The sample was 400 working people in Bangkok (15-59 years old). The research instrument used in collecting the data were questionnaires. The statistic used in the analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation by testing the hypothesis by using t-test statistics, one-way variance statistic (One-way ANOVA), if differences are found by using LSD methods.

The hypothesis test found that working people in Bangkok with different education level and average income per month has different effects on financial planning whereas

working people in Bangkok with different gender, age, status, career, average expenditure per month and number of family members does not effect on financial planning.

Keyword: Financial Planning; Working People in Bangkok

บทนำ

เศรษฐกิจโลกในปี พ.ศ. 2563 ที่เพิ่งผ่านพ้นไป มีทิศทางชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน จากสถานการณ์ความไม่แน่นอนต่าง ๆ เช่น สงครามทางการค้า ภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมทั่วโลกอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน โดยข้อมูลจากสำนักข่าวกรองแห่งชาติได้ระบุว่า เศรษฐกิจโลกอาจฟื้นตัวได้ช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้ เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งอาจกลายเป็นปัญหาลูกกลมกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก ทั้งนี้ เศรษฐกิจไทยก็ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงเช่นเดียวกัน โดยในปี พ.ศ. 2563 เศรษฐกิจไทยหดตัว (ติดลบ) ถึง 8% หดตัวมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของอาเซียน การที่เศรษฐกิจไทยจะกลับมาขยายตัวอาจต้องใช้เวลาอย่างน้อยถึง 2 ปี เนื่องจากเศรษฐกิจไทยต้องพึ่งพาการท่องเที่ยวและการส่งออกในระดับสูง อีกทั้งสถานการณ์การแพร่ระบาดในบางประเทศทั่วโลกยังมีแนวโน้มไม่คลี่คลาย และการแจกจ่ายวัคซีนยังไม่ครอบคลุมทั่วโลก จึงส่งผลให้เศรษฐกิจจะยังไม่สามารถขยายตัว ได้เท่ากับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ได้โดยง่าย จึงทำให้เศรษฐกิจโลกต้องใช้เวลาในการฟื้นตัวและอาจต่อเนื่องจนถึงปี พ.ศ. 2565

จากสถานการณ์เศรษฐกิจที่ผันผวนไม่แน่นอนนั้น การวางแผนทางการเงินจึงเป็นเรื่องมือสำคัญที่จะช่วยป้องกัน ลดผลกระทบจากความเสียหายทางการเงิน รวมทั้งจะช่วยนำชีวิตบุคคลไปสู่ความมั่นคงทางการเงินได้ในทุกสถานการณ์ การวางแผนทางการเงินควรเริ่มปลูกฝังนิสัย วินัยการออมและการใช้เงินที่ดีตั้งแต่วัยเยาว์ (บริษัท แอ็ดวานซ์ ไลฟ์ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน), 2558) การวางแผนทางการเงินของวัยนี้ควรเน้นความสำคัญเรื่องวินัยการออม เพราะหากมีวินัยการออมและการใช้เงินที่ดีตั้งแต่วัยเยาว์แล้ว จะทำให้ออนาคตสามารถวางแผนทางการเงินได้โดยง่ายและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เมื่อเข้าสู่วัยเริ่มทำงาน การวางแผนทางการเงินของวัยนี้ควรจะต้องมีการบริหารรายได้และค่าใช้จ่ายให้เพียงพอ และสามารถนำเงินไปเก็บออมเพื่อนำไปลงทุนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้ การลงทุนในวัยนี้สามารถลงทุนในความเสี่ยงที่สูงได้ เพราะหากมีความผิดพลาดจากการลงทุน ก็ยังมีระยะเวลาที่สามารถสร้างรายได้กลับมาเพื่อลงทุนสร้างผลตอบแทนอีกได้ วัยนี้จึงควรเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุน ต่อมาเมื่อถึงวัยเริ่มสร้างครอบครัว การวางแผนทางการเงินของวัยนี้ควรจะต้องให้ความสำคัญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เช่น ภาระหนี้สินที่มากขึ้น ปัญหาเรื่องสุขภาพและอุบัติเหตุ ด้วยเหตุนี้การวางแผนทางการเงินควรจะต้องมีการกระจายความเสี่ยง และควรเพิ่มการวางแผนภาษี แผนการออม การลงทุนเพื่อวัยเกษียณ ต่อมาเมื่อถึงวัยการงานมั่นคง คนวัยนี้ควรจะต้องให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับการวางแผนภาษี และการวางแผนทางการเงินเพื่อชีวิตหลังเกษียณ เพราะเหลือระยะเวลาในการหารายได้อีกไม่นาน อีกทั้งยังจะต้องมีการกระจายการลงทุน โดยลดสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงให้น้อยลง ต่อมาเมื่อเข้าสู่วัยเกษียณอายุ คนส่วนใหญ่ที่อยู่ในวัยนี้จะไม่มียาได้ประจำ ภาระทางการเงินลดลง ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ เป้าหมายทางการเงินส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการมอหารายได้เพื่อนำมาเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การท่องเที่ยวและพักผ่อน เก็บออมไว้ให้ลูกหลาน รายได้ในวัยนี้จะมาจากเงินบำเหน็จ บำนาญและผลของการวางแผนทางการเงินจากการออมและการลงทุน ตั้งแต่วัยที่ยังทำงานอยู่

ด้วยเหตุนี้ การวางแผนทางการเงินจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับประชาชนในทุก ๆ ช่วงวัย โดยเฉพาะวัยทำงานที่ยังสามารถสร้างรายได้ได้อย่างสม่ำเสมอ หากประชาชนวัยทำงานสามารถวางแผนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้ประชาชนสามารถดำเนินชีวิตในแต่ละช่วงวัยได้เป็นอย่างดี สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ลดภาระทางการคลังของประเทศ และสามารถนำชีวิตไปสู่ความมั่งคั่ง และมั่นคงทางการเงิน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่อง การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินของแต่ละบุคคล ทั้งการวางแผนทางการเงินด้านการออม การวางแผนทางการเงินด้านการลงทุน การวางแผนทางการเงินด้านการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย และการวางแผนทางการเงินด้านการวางแผนภาษี ของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 15-59 ปี โดยข้อมูลในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,386,974 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 2564) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 400 คน
2. ด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยมุ่งหมายศึกษาวิจัยการวางแผนทางการเงิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนการลงทุน ด้านการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย และด้านการวางแผนการออม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว
2. ตัวแปรตาม คือ การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วย ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนการลงทุน ด้านการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย และด้านการวางแผนภาษี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว

การทบทวนวรรณกรรม

การวางแผนทางการเงิน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินเป็นแนวคิดที่ช่วยเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน ซึ่งควรเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินที่ดี มีวินัยตั้งแต่เด็ก เพราะเมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็ต้องรู้วิธีวางแผนและจัดสรรเงินให้เพียงพอในการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การใช้จ่ายในอนาคต รวมถึงการเก็บออมเพื่อการเกษียณอายุ ดังนั้นการวางแผนทางการเงินจึงเป็นแนวคิดสำคัญที่จะทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตในแต่ละช่วงชีวิตได้อย่างดี มีสุขภาพทางการเงินที่ดี การวางแผนทางการเงินในทุก ๆ ด้านจึงเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมค่าใช้จ่าย การบริหารหนี้สิน การออมเงินเพื่อเป้าหมายในอนาคต รวมถึง การทำประกันเพื่อคุ้มครองความเสี่ยง การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลงทุนเพื่อต่อยอดเงินออมให้งอกเงยขึ้น ถือว่าเป็นเคล็ดลับสำหรับผู้ที่ต้องการอิสรภาพทางการเงินทุกคน

ณัฐฐาวารี ศรีวิวัฒนไชย (2563) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและการตัดสินใจทางการเงิน เพื่อให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้หาก บุคคลใดเริ่มต้นการวางแผนทางการเงินเร็ว มีการปฏิบัติตามอย่างมีวินัย และสม่ำเสมอ บุคคลนั้นก็จะเข้าใจถึงความมีอิสรภาพทางการเงินได้มากขึ้น โดยการวางแผนทางการเงินที่สำคัญ ควรเริ่มปฏิบัติ ดังนี้ (1) การวางแผนการออมบุคคล (2) การวางแผนการลงทุน (3) การวางแผนบริหารความเสี่ยง (4) การวางแผนภาษีเงินได้

สถาพร อานา (2560) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง กระบวนการพิจารณาจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการจัดระเบียบทางการเงินด้วยการบริหารรายได้และรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การวางแผนทางการเงิน คือ การบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้บรรลุถึงเป้าหมายทางการเงินที่วางแผนไว้ และนำไปสู่ความมั่นคงทางการเงินและความมั่นคงในชีวิต โดยการวางแผนทางการเงินครอบคลุมถึงเรื่อง การวางแผนการออม การวางแผนการลงทุน การบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย และการวางแผนภาษี โดยการวางแผนทางการเงินแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ด้านการวางแผนการออม

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558) การวางแผนออมเงิน ควรเปลี่ยนความคิดจากเดิมที่เคยคิดว่า ใช้จ่ายก่อน เหลือเท่าไรค่อยออม มาเป็น ออมก่อน เหลือเท่าไรค่อยใช้ โดยสิ่งที่ควรทำเป็นอย่างยิ่งคือ การแยกประเภทบัญชีเงินออมออกจากบัญชีทั่วไป โดยแยกประเภทบัญชีตามวัตถุประสงค์การออม นอกจากนี้ ควรจะต้องมีวินัยในการออม ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง และหมั่นทำบัญชีรับจ่าย เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมการใช้เงินของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

กองทุนการออมแห่งชาติ (2563) กล่าวว่า การปลูกฝังการออมเงินตั้งแต่เด็ก เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างวินัยให้กับเด็ก ๆ ช่วยให้เด็กรู้จักประหยัดอดออม และรู้จักการรอคอย การทำให้เด็กรู้จักคุณค่าของเงินปลูกฝังให้รู้จักการใช้เงินตั้งแต่ยังเล็ก นับเป็นเรื่องจำเป็น เพราะเมื่อโตขึ้น จะสามารถวางแผนการใช้เงินได้อย่างเหมาะสม ตามที่ได้ปูพื้นฐานไว้ เมื่อเด็ก ๆ ได้รับเงินค่าขนมแล้ว ผู้ปกครองควรสอนให้เด็ก ๆ “เก็บก่อนใช้” โดยแบ่งเก็บไว้ก่อน 10% ควรสอนให้เด็ก ๆ นำเงินที่ได้เป็นค่าขนม แบ่งไว้ออมหยอดกระปุกทุกวัน ฝึกจนเป็นนิสัยติดตัว หากเด็ก ๆ ได้เรียนรู้ และรู้จักวิธีการบริหารจัดการเงินตั้งแต่ยังเด็ก ก็จะทำให้เด็ก ๆ มีทัศนคติเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินในอนาคตที่ถูกต้อง

นิตานาถ มั่งศิริ (2563) กล่าวว่า การออมเป็นการจัดสรรเงินไว้ใช้จ่ายในปัจจุบัน และเก็บไว้ใช้ในอนาคต จึงควรนำเงินมาเพิ่มมูลค่าหรือสร้างผลตอบแทนให้เกิดขึ้น ซึ่งต้องคำนึงถึงผลตอบแทนและความเสี่ยง

ที่เป็นของคู่กัน จึงควรส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้เรื่องผลตอบแทนจากการออม การลงทุน และความเสี่ยงจากการลงทุนควบคู่กัน

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การวางแผนทางการเงินการออม คือ การจัดสรรรายได้และรายจ่ายในปัจจุบัน โดยมีการจัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในอนาคต โดยการวางแผนการออมให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรมีวิสัยในการออม รวมทั้ง มีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ในการออม กำกับติดตามผลการออม อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถระบุเครื่องมือ ระยะเวลา จำนวนเงินในการออม ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายทางการเงินการออม

ด้านการวางแผนการลงทุน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558) กล่าวว่า วางแผนการลงทุนควรเริ่มจากรู้จักตนเอง เพื่อกำหนดเป้าหมายในการลงทุน พิจารณาเงื่อนไขในการลงทุน ว่าคุณยอมรับความเสี่ยงได้มากแค่ไหน ต้องการผลตอบแทนเท่าไร มีเงินลงทุนมากน้อยเพียงใด หรือมีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาหรือไม่ ขั้นตอนต่อไปควรทำความเข้าใจในเรื่องเครื่องมือ และทางเลือกในการลงทุน ซึ่งทางเลือกในการลงทุนแต่ละประเภท ก็มีคุณสมบัติเฉพาะตัว ความเสี่ยง ผลตอบแทน ข้อดีและข้อเสียแตกต่างกัน การทำความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้คุณจัดสรรเงินลงทุนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าที่ตั้งไว้ สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่ง ก็คือ การจัดการความเสี่ยงด้วยการจัดสรรการลงทุน นอกจากนี้ ผู้ลงทุนควรรู้จักจังหวะการลงทุน เพราะการรู้และเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อทิศทางการลงทุน จะทำให้คุณสามารถกำหนดกลยุทธ์การลงทุนในภาวะตลาดที่แตกต่างกัน รวมถึงสามารถโยกย้ายเงินลงทุนไปยังทางเลือกอื่น ๆ ที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าในแต่ละช่วงเวลาได้อย่างเหมาะสม

ณัฐฐาวรี ศรีวัฒนไชย (2563) กล่าวว่า การวางแผนการลงทุน บุคคลจะต้องไม่ลืมกฎการกระจายความเสี่ยง เช่นเดียวกับการออม คือเลือกลงทุนในช่องทางที่มีความเสี่ยงในระดับความเสี่ยงที่รับได้ และศึกษาข้อดี ข้อเสียของการลงทุนอย่างรอบด้าน ซึ่งแผนการลงทุนในแต่ละปี ก็อาจจะถูกปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และตัวแปรในช่วงนั้น ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์การลงทุน เช่น ถ้าหากบุคคลไม่อยากเผชิญหน้ากับความผันผวนที่อาจจะเกิดขึ้นในระยะสั้น ก็ควรที่จะมุ่งลงทุนในระยะยาว เพราะการลงทุนระยะยาวเป็น หลักของการลงทุนที่จะทำให้เงินของบุคคลงอกเงยได้อย่างยั่งยืน

นิพนพิชฌน์ โกวิทวณิชกานนท์ (2558) กล่าวว่า การวางแผนการลงทุนเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยการวางแผนการลงทุน คือ การวางแผนจัดสรรเงินลงทุนเพื่อลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความเสี่ยงของการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ อัตราผลตอบแทนที่จะได้รับ เป้าหมายและระยะเวลาในการลงทุน ตลอดจนความเสี่ยงของผู้ลงทุนที่สามารถรับได้

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การวางแผนการลงทุน คือ กระบวนการกำหนดกลยุทธ์ วางแผน และจัดสรรเงินลงทุนสำหรับการลงทุน เพื่อให้เงินทุนงอกเงย และได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนบรรลุตามเป้าหมายทางการเงินที่วางไว้ โดยจะต้องคำนึงถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์การลงทุน ข้อจำกัดในการลงทุน ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ การจัดพอร์ตการลงทุนเพื่อกระจายความเสี่ยงจากการลงทุน ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทิศทางการลงทุน นอกจากนี้ ควรมีวิสัยในการลงทุน เพื่อให้การลงทุนเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางแผนไว้

ด้านการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย

สถาบันประกันภัยไทย (2562) กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยงและการวางแผนประกัน ว่าด้วยเรื่องของความคุ้มครอง และทำให้แผนการเงินสามารถป้องกันความเสี่ยงจากการขาดเงินสดหมุนเวียน โดยการจัดการเรื่องการเงิน และการประกันอย่างมีประสิทธิภาพ

อุทัยวรรณ จรุงวิภู (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่กำหนดขึ้นมาเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์และวางแผนการดำเนินงานให้สามารถระบุเหตุการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และสามารถจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยความเสี่ยงส่วนบุคคลเป็นความเสี่ยงที่มีผลกระทบโดยตรงต่อบุคคลแต่ละคน โดยเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่จะเป็นที่ยอมรับได้ โดยความเสี่ยงส่วนบุคคลเป็นความเสี่ยงที่มีผลกระทบโดยตรงต่อบุคคลแต่ละคน โดยเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่จะเป็นที่ยอมรับได้ โดยความเสี่ยงส่วนบุคคลเป็นความเสี่ยงที่มีผลกระทบโดยตรงต่อบุคคลแต่ละคน โดยเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่จะเป็นที่ยอมรับได้

พรทิพย์ จิระธำรง, พเนิน อินทะระ, กลางใจ แสงวิจิตร และ นพวรรณ แมนน์ (2556) กล่าวว่า ในการดำเนินชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลอาจมีโอกาสดูแลสุขภาพและความเสี่ยงในเรื่องต่าง ๆ ตลอดเวลา ซึ่งอาจนำมาซึ่งความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้นวิธีการจัดการกับความเสี่ยงภัยอันอาจส่งผลกระทบต่อความสูญเสียทางการเงินของบุคคล คือ การทำประกันภัยส่วนบุคคล ซึ่งจะช่วยบรรเทา หรือลดความสูญเสียให้น้อยลงไปได้ ทั้งนี้ประกันภัยมีหลายรูปแบบ วัตถุประสงค์ในการป้องกันความเสี่ยงภัยก็แตกต่างกัน ดังนั้น บุคคลต้องรู้จักเลือกรูปแบบประกันภัยที่เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง ความคุ้มครองที่พอเพียง และความสามารถในการชำระเบี้ยประกันนั้นได้

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย คือ กระบวนการที่นำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ วางแผนการดำเนินงานป้องกัน ควบคุม จัดการโอกาสที่จะเกิดความเสียหายให้ลดน้อยลง และบรรเทาภาระทางการเงินที่เป็นผลมาจากความเสียหายนั้น ๆ โดยความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับบุคคลเป็นเหตุการณ์ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อแต่ละบุคคล โดยมีความน่าจะเป็นที่บุคคลจะสูญเสียทางเศรษฐกิจหรือมีรายได้ลดลง มีค่าใช้จ่ายพิเศษเพิ่มขึ้นหรือสูญเสียทรัพย์สินต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ เช่น สุขภาพไม่ดี เสียชีวิตก่อนวัยอันควร มีอายุยืนยาวเกินกว่าเงินสะสมที่มีอยู่สำหรับใช้ดำรงชีพ หรือตกอยู่ในภาวะว่างงาน เป็นต้น โดยแนวทางการบริหารความเสี่ยงอาจทำได้ใน 2 ลักษณะ คือ 1) การหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยง เช่น การดูแลสุขภาพ หลีกเลี่ยงกิจกรรมเสี่ยง เป็นต้น 2) การถ่ายโอนความเสี่ยง โดยการโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่นก็คือ การทำประกันภัย โดยก่อนตัดสินใจซื้อประกัน ควรศึกษาหาข้อมูลให้รอบด้าน เพื่อสามารถเลือกทำประกันที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับตนเอง

ด้านการวางแผนภาษี

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558) กล่าวว่า การวางแผนภาษี คือ การเตรียมการเพื่อเสียภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน ในฐานะพลเมืองดีและใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้ไปใช้ลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี เพื่อบรรเทาภาระภาษีให้น้อยลง ไม่ต้องเสียภาษีมากจนเกินไป รวมถึงไม่ต้องชำระภาษีเพิ่มหรือเสียเบี้ยปรับโดยใช่เหตุ การวางแผนภาษีที่ดีจึงควรเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับภาษีเงินได้ที่เราจะต้องเสีย และรู้จักใช้ประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้คุ้มค่า

ณัฐวรรี ศรีวัฒนไชย (2563) กล่าวว่า การวางแผนภาษีมียช่องทางที่จะช่วยในการประหยัดภาษีได้ และรัฐก็เปิดโอกาสให้ใช้สิทธิตามกฎหมายได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นประกันเงินผ่อนบ้าน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund) เป็นต้น ซึ่งหากบุคคลทำการวางแผนไว้เป็นอย่างดี ก็จะพบว่า สามารถช่วยประหยัดภาษีได้จำนวนมากในแต่ละปี และถือว่าเป็นภัยเสียตาย สำหรับอีกหลายคน ที่แม้จะมุ่งมั่นกับการออมและการลงทุน ภายใต้กลยุทธ์ทุกรูปแบบแต่กลับมองข้ามปัจจัยที่มีผลกระทบโดยตรงนั้น คือการเสียภาษี

สถาบันประกันภัยไทย (2562) กล่าวว่า การวางแผนภาษี เป็นการวางแผนเพื่อลดภาระภาษีให้น้อยที่สุด และเพื่อให้มีกระแสเงินสดไปใช้สำหรับเป้าประสงค์อื่น ๆ

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การวางแผนภาษี คือ การเตรียมการเพื่อเสียภาษีอย่างถูกต้อง ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้ โดยใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้ไปลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี ซึ่งเป็นผลช่วยบรรเทาภาระภาษีให้น้อยลง ไม่ต้องเสียภาษีมากจนเกินไป รวมถึงไม่ต้องชำระภาษีเพิ่มหรือเสียเบี้ยปรับโดยใช่เหตุ ทั้งนี้ การวางแผนภาษีเป็นการดำเนินการที่ไม่อาศัยการทุจริตหลีกเลี่ยงภาษีอากร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตติมา แจ่มอุบล (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ราย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน ส่วนผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ การศึกษา และสถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

ชฎาพร คุณชื่น (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมมีระดับความคิดเห็นปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดและมากที่สุดและมากที่สุด โดยเรียงลำดับได้ ดังนี้ (1) ด้านการออม (2) ด้านการใช้จ่าย (3) ด้านรายได้ (4) ด้านการลงทุน ส่วนประชากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ รายได้ต่อเดือน การศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน แต่กลุ่มประชากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน อายุ และสถานภาพ แตกต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

ณัฐธาวรี ศรีวัฒนไชย (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุของพนักงาน บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานบริษัทหลักทรัพย์เอเซีย พลัส จำกัด จำนวน 222 คน ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด ที่มีลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน และการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนการออม การวางแผนการลงทุน การบริหารความเสี่ยงและการวางแผนประกัน การวางแผนภาษี มีการวางแผนไม่แตกต่างกัน

กมลทิพย์ ชันสังข์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ราย ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ส่วนบุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ที่มีเพศ อาชีพ สถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

อนงนาฏ ศุภกิจฉวนิชกุล (2558) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากรกรมมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จำนวน 327 คน ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนบุตร บุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบ ประเภทของบุคลากร หน่วยงานที่สังกัด รายได้ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือนส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการออม และข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประเภทของบุคลากร หน่วยงานที่สังกัด รายได้ต่อเดือนส่งผลต่อการบริหารการเงิน ส่วนพฤติกรรมกรรมการออม ได้แก่ อัตราการออม ลักษณะการออม วัตถุประสงค์ในการออม การเลือกรูปแบบการออม ระยะเวลาในการเก็บออม แหล่งข้อมูลในการเก็บออมและการบริหารการเงินเพื่อการเกษียณส่งผลต่อการบริหารการเงิน

ศิริพงษ์ ใจคำ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ กรณีศึกษาพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงาน ธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ จำนวน 180 ราย ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา สมาชิกในครอบครัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และสัดส่วนการออมเงิน พบว่ามีเพียง เพศ จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เท่านั้น ที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นัคน อ่อนพุทธา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชนในเขตตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร จำนวนทั้งหมด 2,943 ครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 352 ราย ผลการศึกษาพบว่า การจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนการเงินในครัวเรือน มากที่สุด รองลงมาด้านการจัดการออมเงินในครัวเรือน และด้านการจัดการหนี้สินในครัวเรือนของประชาชน ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบการจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชน จำแนกตามอายุ รายได้ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอาชีพ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในทางตรงกันข้าม ผลการเปรียบเทียบการจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชน จำแนกตามเพศ การศึกษา และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

พัฒน์ ทองพิง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 534 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินเมื่อวัยเกษียณอายุของครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยจากมากไปน้อย 5 อันดับแรก ได้แก่ รายได้ประจำ สถานภาพของครอบครัว ตำแหน่งหน้าที่การงาน เงินบำเหน็จบำนาญเลี้ยงชีพข้าราชการ และอายุงาน สำหรับผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการวางแผนทางการเงินสำหรับครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครกับการวางแผนทางการเงินเมื่อวัยเกษียณ พบว่า การวางแผนเพื่อวัยเกษียณของครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านเพศ อายุ และสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.10 ปัจจัยรูปแบบการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณที่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ คือ การลงทุนกองทุนรวม และพันธบัตร ปัจจัยความพร้อมในการเตรียมตัวเพื่อวัยเกษียณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การมีรายได้เพียงพอ และต้องการมีความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อเกษียณอย่างเพียงพอ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional Study) ใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ การดำเนินการวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2564 ถึง เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2564

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนและจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 8 ข้อ โดยเป็นคำถามปลายเปิดแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียง 1 คำตอบ

ส่วนที่ 2 การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนการลงทุน ด้านการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย ด้านการวางแผนภาษี โดยมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 26 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามในลักษณะประเมินค่าความสำคัญ 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดระดับความสำคัญ ดังนี้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด ช่วงเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยการประเมินระดับความสำคัญ กำหนดให้ 1.00 – 1.80 = ระดับความสำคัญในระดับน้อยที่สุด 1.81 – 2.60 = ระดับความสำคัญในระดับน้อย 2.61 – 3.40 = ระดับความสำคัญในระดับปานกลาง 3.41 – 4.20 = ระดับความสำคัญในระดับมาก 4.21 – 5.00 = ระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 ท่านคิดว่าภาครัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีมาตรการ หรือนโยบายใดบ้างเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนวัยทำงานตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินมากขึ้น จำนวนข้อคำถาม 1 ข้อ เป็นคำถามในลักษณะคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนการลงทุน ด้านการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย และด้านการวางแผนภาษี

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 ใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

2.2 ใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ในการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนการออม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการวางแผนการลงทุน ด้านการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย ด้านการวางแผนภาษี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

2.1 ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมต่างกัน

2.2 ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมไม่ต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ด้านการวางแผนการออม พบว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญด้านการวางแผนการออมในระดับมาก โดยประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ มีการจัดสรรรายได้เพื่อออมเงินก่อนใช้จ่าย และมีการจัดสรรรายได้ไว้เป็นเงินออมในทุกเดือน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การวางแผนการออมที่ดีควรเริ่มจากการนำรายได้ไปเก็บออมก่อนนำไปใช้จ่าย และควรมีวินัยในการออมอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558) ที่กล่าวว่า การวางแผนออมเงิน ควรเปลี่ยนความคิดจากเดิมที่เคยคิดว่า ใช้จ่ายก่อน เหลือเท่าไรค่อยออม มาเป็น ออมก่อน เหลือเท่าไรค่อยใช้ นอกจากนี้ ควรจะต้องมีวินัยในการออม ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง และหมั่นทำบัญชีรับจ่าย เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมการใช้เงินของตนเองอย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับแนวคิดของ กองทุนการออมแห่งชาติ (2563) ที่กล่าวว่า ผู้ปกครองควรสอนให้เด็ก ๆ “เก็บก่อนใช้” โดยแบ่งเก็บไว้ก่อน 10% นอกจากนี้ ควรสอนให้เด็ก ๆ นำเงินที่ได้เป็นค่าขนม แบ่งไว้ออมหยอดกระปุกทุกวัน ผูกจนเป็นนิสัยติดตัว เพื่อเป็นการปลูกฝังวินัยการวางแผนทางการเงิน

1.2 ด้านการวางแผนการลงทุน พบว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญด้านการวางแผนการลงทุนในระดับปานกลาง โดยประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากกับการศึกษาข้อมูลที่เป็นก่อนการลงทุน และติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทิศทางการลงทุน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การลงทุนทุกประเภทมีความเสี่ยง ผู้ลงทุนควรศึกษาข้อมูลให้รอบด้านก่อนตัดสินใจลงทุน เพื่อช่วยให้สามารถวางแผนการลงทุนได้เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ญัฐฐาวารี ศรีวิวัฒน์ไชย (2563) ที่กล่าวว่า การวางแผนการลงทุน ควรเลือกลงทุนในช่องทางที่มีความเสี่ยงในระดับความเสี่ยงที่รับได้ และศึกษาข้อดี ข้อเสียของการลงทุนอย่างรอบด้านและอาจปรับเปลี่ยนแผนการลงทุนในแต่ละปี ให้สอดคล้องกับสถานการณ์การลงทุนในช่วงนั้น ๆ และสอดคล้องกับแนวคิดของ นิพิชฌน์ โกวิทวณิชกานนท์ (2558) ที่กล่าวว่า การวางแผนการลงทุน คือ การวางแผนจัดสรร

เงินทุนเพื่อลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ โดยคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับ เป้าหมายและระยะเวลาในการลงทุน ความเสี่ยงของการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ เนื่องจากสินทรัพย์แต่ละประเภทล้วนมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ลงทุนควรทำแบบทดสอบความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนสามารถรับความเสี่ยงได้ และการลงทุนล้วนมีความเสี่ยง ผู้ลงทุนจึงควรศึกษาหาข้อมูลก่อนการตัดสินใจลงทุน

1.3 ด้านการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย พบว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญด้านการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากกับการบริหารความเสี่ยงโดยการหลีกเลี่ยงหรือ ลดความเสี่ยง เช่น เข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ พักผ่อนอย่างเพียงพอ ทานอาหารที่มีประโยชน์ หลีกเลี่ยงกิจกรรมเสี่ยง ฯลฯ อีกทั้งยังมีการศึกษาข้อมูลที่สำคัญก่อนการซื้อประกันภัย ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การบริหารความเสี่ยงทางการเงินสามารถกระทำได้โดยการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของการสูญเสียชีวิตก่อนวัยอันควร และโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่นโดยการทำประกันภัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สถาบันประกันภัยไทย (2562) ที่กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยงและการวางแผนประกัน ว่าด้วยเรื่องของความคุ้มครอง และทำให้แผนการเงินสามารถป้องกันความเสี่ยงจากการขาดเงินสดหมุนเวียน โดยการจัดการเรื่องการเงิน และการประกันอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดของ อุทัยวรรณ จรุงวิภู (ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่า แนวทางการบริหารความเสี่ยงอาจทำได้ใน 2 ลักษณะ ดังนี้ (1) การหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยง โดยการป้องกัน เพื่อลดโอกาสในการเกิดการเจ็บป่วย เช่น การหมั่นล้างมือบ่อย ๆ เพื่อป้องกันเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย การพักผ่อนนอนหลับให้เพียงพอ หมั่นออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปีทุกปี รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ เป็นต้น (2) การถ่ายโอนความเสี่ยง วิธีการที่ใช้โดยทั่วไปในการโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่นก็คือ การทำประกันภัย เพื่อลดผลกระทบจากความเสียหายให้มีความรุนแรงน้อยลงด้วยการได้รับเงินค่าสินไหมชดเชยบางส่วนหรือทั้งหมดจากบริษัทประกันภัย

1.4 ด้านการวางแผนภาษี พบว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญด้านการวางแผนภาษีในระดับปานกลาง โดยประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากกับการเก็บเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นชำระภาษีอย่างครบถ้วน และมีการวางแผนภาษีล่วงหน้า และชำระภาษีภายในกำหนดเวลา ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การวางแผนภาษีควรมีเตรียมการก่อนถึงกำหนดการชำระภาษี โดยทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของรายได้ของตน สิทธิในการลดหย่อนภาษี รวมถึงเตรียมการเอกสารประกอบการชำระภาษี เพื่อให้สามารถชำระภาษีได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ไม่ต้องเสียค่าปรับ และเสียภาษีมากจนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558) ซึ่งกล่าวว่า การวางแผนภาษี คือ การเตรียมการเพื่อเสียภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน ในฐานะพลเมืองดีและใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้ไปใช้ลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี เพื่อบรรเทาภาระภาษีให้น้อยลง ไม่ต้องเสียภาษีมากจนเกินไป รวมถึงไม่ต้องชำระภาษีเพิ่มหรือเสียเบี้ยปรับโดยใช่เหตุ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ณิชฐาวรี ศรีวิวัฒน์ไชย (2563) ที่กล่าวว่า การวางแผนภาษีมีช่องทางที่จะช่วยในการประหยัดภาษีได้ และรัฐก็เปิดโอกาสให้ใช้สิทธิตามกฎหมายได้อย่างเต็มที่ ซึ่งหากบุคคลทำการวางแผนไว้เป็นอย่างดี ก็จะพบว่า สามารถช่วยประหยัดภาษีได้จำนวนมากในแต่ละปี

2. ผลการศึกษาการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว สามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1 ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทั้งเพศหญิงและชาย ในปัจจุบันต่างมีความเท่าเทียมกัน ทำให้

ทั้งเพศหญิงและชายได้รับความรู้อย่างเท่าเทียมกัน และตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา แจ่มอุบล (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลทิพย์ ชันสังข์ (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ที่มีเพศต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

2.2 ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครได้รับความรู้เรื่องการวางแผนทางการเงินเบื้องต้นมาตั้งแต่วัยเรียน หรือมีประสบการณ์ในการบริหารเงินเดือนของตนจากการทำงานมาแล้ว จึงทำให้ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครแต่ละช่วงอายุ มีการวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา แจ่มอุบล (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

2.3 ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์ภาพใด ต่างก็มีความรู้เรื่องการวางแผนทางการเงินเบื้องต้น จึงทำให้ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพโสด สมรส หย่าร้าง หม้าย แยกกันอยู่ ต่างก็ตระหนักถึงความสำคัญทางการเงิน และมีการวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา แจ่มอุบล (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

2.4 ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ พฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินต่างกัน ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการศึกษาในเรื่องการวางแผนทางการเงินแตกต่างกันไปในแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐฐาวรี ศรีวัฒน์ไชย (2563) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุของพนักงาน บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด พบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด ที่มีลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน

2.5 ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะประกอบ

อาชีพใด ต่างก็มีความรู้ในเรื่องการวางแผนทางการเงินในเบื้องต้น และตระหนักถึงความสำคัญ เห็นคุณค่าของเงินที่ได้รับจากความอุสาหะในการประกอบอาชีพ จึงทำให้ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน หรือธุรกิจส่วนตัว ก็สามารถวางแผนทางการเงินได้ไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา แจ่มอุบล (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การจัดการ การวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลทิพย์ ชันสังข์ (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

2.6 ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน จะมีวิธีการจัดสรรรายได้ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับรายได้ที่ได้รับ และวางแผนทางการเงินในรูปแบบที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชฐาวรี ศรีวัฒนไชย (2563) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุของพนักงาน บริษัทหลักทรัพย์ เอเชีย พลัส จำกัด พบว่า พนักงานบริษัทหลักทรัพย์ เอเชีย พลัส จำกัด ที่มีลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน

2.7 ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ต่างก็ตระหนักถึงความสำคัญทางการเงิน เนื่องจากต้องบริหารจัดการรายจ่ายเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตให้เพียงพอกับรายได้ที่ได้รับ จึงทำให้มีการวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงนาฏ ศุภกิจจวนิชกุล (2558) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา พฤติกรรมการออม และการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม พบว่า ผลการวิเคราะห์การบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุของบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ตัวแปรรายจ่ายต่อเดือนไม่ส่งผลต่อการบริหารการเงินทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพงษ์ ใจคำ (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ กรณีศึกษาพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ พบว่า เมื่อเปรียบเทียบจากปัจจัยส่วนบุคคลรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเกษียณอายุไม่ต่างกัน

2.8 ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า บุคคลในปัจจุบันมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินในเบื้องต้น จึงสามารถวางแผนทางการเงินของตนเองได้ รวมถึงในปัจจุบันบุคคลวัยทำงานส่วนมากที่ทำงานในบริษัท หรือภาครัฐ มีการหักเงินเดือนส่วนหนึ่งเพื่อเก็บสะสมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนประกันสังคมหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งจะทำให้วัยทำงานจะได้รับเงินที่สะสมไว้ เมื่อลาออกจากงาน หรือเกษียณอายุ ทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถลดการพึ่งพาทางการเงินจากสมาชิกในครอบครัว จึงทำให้บุคคลที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัคนน อ่อนพุทธา (2561) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การจัดการ

การเงินในครัวเรือนของประชาชน ในเขตตำบลท่าหยาด อำเภอห้วยชนะชัย จังหวัดยโสธร พบว่า การจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชน จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒน์ ทองพึ้ง (2555) ที่กล่าวว่า จากการศึกษา การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่าคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านขนาดของครอบครัวไม่มีความเกี่ยวข้องต่อการเตรียมตัวด้านการเงินภายหลังเกษียณอายุ

ข้อเสนอแนะ

ปัจจัยส่วนบุคคลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้มีการวางแผนทางการเงินต่างกัน ดังนั้น สถาบันการเงิน หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรออกนโยบายส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ทางด้านการวางแผนทางการเงินให้กับประชาชน โดยการผลิตสื่อให้ความรู้ที่น่าสนใจ สามารถเข้าใจได้ง่ายในทุกระดับการศึกษา และเหมาะสมกับประชาชนในแต่ละระดับรายได้ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ทางด้านการวางแผนทางการเงินตั้งแต่วัยเยาว์ สามารถวางแผนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับระดับรายได้ของตน นอกจากนี้ สถาบันการเงิน ควรออกผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความหลากหลาย เพื่อส่งเสริมการออม การลงทุน การบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย การวางแผนภาษี ให้เหมาะสมกับประชาชนในทุกระดับการศึกษา และเหมาะสมกับประชาชนในแต่ละระดับรายได้ เช่น ผลิตภัณฑ์เงินฝากดอกเบี้ยพิเศษ เพื่อกระตุ้นการออมให้กับผู้มีรายได้น้อย ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการออมสำหรับวัยเรียน ผลิตภัณฑ์การออมพร้อมประกันภัย ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการลงทุนที่หลากหลายมากขึ้น โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านพฤติกรรม ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจทางการเงิน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อนำมาแก้ไข ปรับปรุงงานวิจัย และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการวางแผนทางการเงินของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงกลุ่มประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งหากต้องการข้อมูลที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ควรเลือกกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งต่อไปที่แตกต่างจากเดิม หรือเพิ่มขนาดกลุ่มประชากร จากเดิมเป็นเพียงกลุ่มประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร อาจเพิ่มเป็นระดับภาค หรือระดับประเทศ เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น
3. การเลือกใช้เทคนิคการวิจัย อาจนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีอื่น เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แทนการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลทิพย์ ชันสังข์ (2561) *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กองทุนการออมแห่งชาติ. (2563). *5 นิสัย ปลูกฝังให้เด็กใช้เงินเป็น*. สืบค้นจาก <https://www.nsf.or.th/content/5-นิสัย-ปลูกฝังให้เด็กใช้เงินเป็น>.

- จิตติมา แจ่มอุบล. (2561). *การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชฎาพร คุณชื่น. (2561). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐฐาวรี ศรีวัฒนไชย. (2563). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุของพนักงาน บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). *การวางแผนการเงินคืออะไร?*. สืบค้นจาก https://www.set.or.th/education/th/start/start_start.pdf
- นัคมณ อ่อนพุทธา. (2561). *การจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชน ในเขตตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร*. *Sisaket Rajabhat University Journal*, 12(1), 40-50.
- นิพิพิชฌน์ โกวิทวิชกานนท์. (2558). *การวางแผนการลงทุนส่วนบุคคล*. สืบค้นจาก <https://www.oic.or.th/sites/default/files/content/85939/bth7.pdf>
- นิตานาด มั่งศิริ. (2563). *แนวทางการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนรอบพื้นที่วัดมงคลชัยพัฒนา อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสระบุรี*. *Panyapiwat Journal*, 12(1), 64-77.
- บริษัท แอ็ดวานซ์ ไลฟ์ ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน). (2558). *วางแผนทางการเงินอย่างไรในแต่ละช่วงอายุ*. หนังสือพิมพ์ทันหุ้น.
- พรทิพย์ จิระอำรง, พเนิน อินทะระ, กลางใจ แสงวิจิตร และ นพวรรณ แมนน์. (2556). *ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตอำเภอหาดใหญ่*. *WMS Journal of Management Walailak University*, 8(2), 1-17.
- พัฒน์ ทองพิง. (2555). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศิริพงษ์ ใจคำ. (2561). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ กรณีศึกษาพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถาบันประกันภัยไทย. (2562). *นิยามของการวางแผนการเงิน*. สืบค้นจาก <https://www.tiins.com/นิยามของการวางแผนการเงิน>.
- สถาพร อำนาจ. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ*. รายงานการวิจัยวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.
- สำนักข่าวกรองแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2564*. สืบค้นจาก https://www.nia.go.th/newsnow/almanac-files/static/pdf/2564/แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี_2564.pdf.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *สถิติแรงงาน*. สืบค้นจาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/02.aspx>.
- อนงนาฏ ศุภกิจฉนิชกุล. (2558). *พฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุทัยวรรณ จรุงวิภู. (ม.ป.ป.). *การบริหารความเสี่ยงสำหรับบุคคล*. สืบค้นจาก <https://www.oic.or.th/sites/default/files/content/85938/bth6.pdf>